

ת"פ 52604/08/19 - מדינת ישראל נגד שלומי קריכלי

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52604-08-19 מדינת ישראל נ' קריכלי
תיק חיצוני: 231524/2019

בפני	כבוד השופטת מרב גרינברג
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	שלומי קריכלי

החלטה - בקשת ההגנה לקבלת צילומי אבטחה

1. ביום 31.12.20, בהמשך להחלטת סג"נ כב' הש' אוסטפלד לפניה נשמעות ההוכחות בתיק זה, הועברה להכרעתי, בקשת ההגנה לצפייה בצילומי אבטחה מחוץ לאולם בית המשפט, במועד דיון ההוכחות האחרון (8.11.20).
2. לטענת ב"כ הנאשם, כמפורט בפתח פרוטוקול הדיון ובבקשתו המשלימה מיום 11.11.20, נערך לעדות התביעה, ע"י התובעת, טרם תחילת הדיון, הליך רענון עדות משותף וזאת במטרה לתאם עדויות, בניגוד חמור לסדרי הדין ותוך פגיעה בטוהר ההליך. עוד צירף ב"כ הנאשם לבקשה, תמונה שצולמה על ידו, מחוץ לאולם, ובה נראות שתי העדות ובסמוך להן התובעת. על כן, ביקש להורות למשמר בתי המשפט להעביר לעיונו את סרטוני האבטחה הרלוונטיים, וזאת לחיזוק טענתו. המאשימה התנגדה לבקשה וטענה שמנוגדת לתכליות המתירות עיון בצילומים וכן שהדבר עשוי לפגוע בפרטיות קהל באי בית המשפט. עוד נטען, כי טענות ההגנה כלפי התובעת חסרות בסיס.
3. הבקשה הועברה לתגובת הנהלת בתי המשפט, וזו, בתגובה מפורטת מיום 20.12.20, הותירה ההחלטה לשיקול דעתו של בית המשפט. בהחלטתי מיום 3.1.21 קבעתי, כי ההכרעה בבקשה תינתן לאחר שאצפה בסרטונים וייקבע דיון לשמיעת טיעוני הצדדים. בתגובה להחלטתי, הציע ב"כ הנאשם בהגינתו ולצורך ייעול הדיון, כי בית המשפט יצפה בסרטונים, וייתן החלטתו תוך שימת לב, לערך גילוי האמת והתועלת הפוטנציאלית להגנת הנאשם, ומצאתי לאמץ הצעתו.
4. לאחר שעיינתי בכלל המסמכים הרלוונטיים, לרבות פרוטוקול הדיון מיום 8.11.20 וכן צפיתי בקפידה, בסרטונים הרלוונטיים, מצאתי לדחות את הבקשה. נוכח תוכנם, ובהמשך להצעת ב"כ הנאשם, לא מצאתי צורך בקיום דיון.
5. ראשית אומר, שבעצם הבקשה מצאתי טעם. ככל שסבור היה ב"כ הנאשם, נוכח מידע אליו נחשף, כי קיים חשש

לתיאום עדויות והתנהלות בלתי הוגנת מצד התביעה, יש מקום למיצוי בירור הסוגיה. אין בדעתי לקבוע מסמרות האם מדובר בבקשה לפי 74 לחסד"פ או שמא מכח סעיף 108 לחוק, ואף לא נדרשתי לכך.

6. עם זאת, לגופו, אין בסרטוני האבטחה כדי להועיל להגנה, ויכול אף שיש בהם, כדי להזים הטענה לריענון עדות פסול;

אסביר הדברים באמצעות סקירה תמציתית של תכני הסרטונים:

כזכור מדובר בסרטוני וידאו ללא קול, שנלקחו ממצלמות האבטחה בקומה השנייה ותיעדו במועד הרלוונטי, בין הזמנים 08:28-08:45, את התנהלות העדות והתובעת טרם תחילת הדיון. העדות נצפות בסרטון, לראשונה, בשעה 8:28, מחוץ לאולם בית המשפט. העדה א' (**שלא** העידה ביום הדיונים) נראית מעיינת בחקירתה לבדה, בעוד התובעת והעדה הנוספת נכנסות לאולם. בשלב מסוים (08:34) יוצאות השתיים מהאולם, עומדות בריחוק ניכר מהעדה א' ומשוחחות. בהמשך (מונה 8:36-8:42), נצפות התובעת והעדה א' יושבות יחדיו בסמוך לאולם, בעוד העדה הנוספת יושבת בצדה האחר של הקומה, לבדה, וממתינה (אינה נראית מעיינת בדבר). במונה 8:42:13 קמה התובעת והולכת לכיוונה של העדה הנוספת, כשהעדה א' הולכת מאחוריה. התובעת משוחחת עם העדה הנוספת, כשבידיה דפים אך היא אינה מעיינת/ מקריאה מהם, העדה א' עומדת לצידן אך אינה שותפה לשיחה. מספר **שניות** לאחר מכן, מונה 8:42:27, נראה ב"כ הנאשם וככל הנראה הנאשם יוצאים מהאולם וניגשים לעברן. זהו ככל הנראה השלב, שבו צולמה התמונה שצורפה לבקשה. במהלך הצפייה נצפו גם אחרים שאינם קשורים לתיק דנא.

7. מהצפייה בסרטונים עולה שכל אחת מהעדות שוחחה עם התובעת דקות ארוכות לבדה. גם במפגש המשולש, שנערך לאחר מכן, למשך שניות ספורות, לא נצפתה התובעת משוחחת סימולטנית עם השתיים, כל שכן, כאמור, לא מקריאה או מעיינת בדפים שבידה.

8. במצב דברים זה, לאחר ששקלתי כלל השיקולים, מצאתי, כי אין בסרטונים כדי להועיל להגנת הנאשם. אכן, אין חקר לתבונתו של סניגור מוכשר, כפי שציין ב"כ הנאשם בדבריו אך גם עליה להשען על נקודת אחיזה ממשית, והיא אינה בגדר מעשה קסמים (בג"צ 602/02 תוצ"ר נ' בית הדין הצבאי לערעורים, נז (4) 625). מכלל הטעמים, אני דוחה בקשת ההגנה.

החלטתי תועבר לעיון הצדדים. הסרטונים מוחזרים למשמורת משמר בתי המשפט.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשפ"א, 07 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

